

Caring for the Blessed Ummah of RasulAllah (saaw)

Caring for the Ummah is one of the important dispositions that Islam instills within each and every Muslim. It is the caring for the Ummah that compels the one who fears Allah (swt) to sacrifice from his personal needs for the good of the Ummah. It elevates the Muslims from the mundane and routine life of merely earning livelihood. It raises his vision far from the narrow aspirations, the four walls of his dwelling, the comfort of his means of travel and accumulation of wealth. It makes one's vision soar to the situation of the Ummah, its potential and its future. One's mind will be filled with thoughts for the Ummah and protecting it from harm and increasing it in goodness. One's heart will be filled with grief at its suffering and with joy at its success. One's movement will be to advance its cause every day, spending from his time, wealth and energy. It is a fire that burns within one constantly, fueled by Imaan, moving tired limbs into joining his days with his nights.

Indeed, how can the one who believes in Allah (swt) not care for the Ummah when RasulAllah (saaw) said, «قَتْلُ الْمُؤْمِنِ أَعْظَمُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ زَوَالِ الْتُنْيَا» "Killing a believer is more grievous before Allah than the extinction of the whole world." [an-Nisa'i] And how can the one who truly loves RasulAllah (saaw) not care for the Ummah, when Allah (swt) said, أَنَفُ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنَفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِثُمُ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمَ Messenger from among yourselves. Grievous to him is what you suffer; [he is] concerned over you and to the believers is kind and merciful." [Surah At-Tawba 9:128]?

The Muslim is compelled to care for the Islamic Ummah for he is bonded to it by the strongest bond of all, the bond of Imaan. The Muslim's bond with the Ummah is stronger than the bonds of family and is likened to a single brotherhood, for Allah (swt) said, وَإِنَّمَا ٱلْمُؤْمِثُونَ إِخُوَةً (swt) said, وَالْمَوْمَنُونَ إِخُوَةً (swt) said, وَالْمَوْمَنُونَ إِخُوَةً (swt) said, وَالْمَوْمَنُونَ إِخُوَةً (swt) said, وَالْمَوْمَنُونَ إِخُوَةً (swt) said, وَالْمَوْرَائِكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَقُبُوا الْكُفْرَ. [Surah Hujaraat 49:10] Certainly, the bond of Islam comes before the bond of blood, for Allah (swt) said, مَنُوا الْحُفْرَ اللَّهُ وَالْحُمْ وَإِخُوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَقُبُوا الْكُفْرَ. (with a bond of blood, for Allah (swt) said, مَنْ أَمُو اللَّالِمُونَ فَاللَّهُ مُعَالًا لَمُوا لَا تَتَخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخُوانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَقُبُوا الْكُفْرَ. (by said, تَعَالَمُونَ الْمُوالَى اللَّعُونَ مَعْتُمُ فَأُولُنِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (swt) said, مَنْ أَمُو اللَّعُونَ اللَّعُونَ اللهُ اللَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخُوانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَقُبُوا الْكُفْرَ. (swt) said, مَعَالَمُونَ وَمَن يَتَوَلَهُم مِنكُمُ فَأُولُنِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ a said a brotherhood." (Swt) said, مَنْ أَنْ أَنُولُنُكَ هُمُ الظَّالِمُونَ وَمَن يَتَوَلَهُم مِنكُمُ فَأُولُنُكَ هُمُ الظَّالِمُونَ وَمَن يَتَوَلَهُ مَعْنَا مُعَالَى اللَّعُونَ اللَّعُونَ اللَّهُ اللَّذِينَ آمَالَ اللَّعُونَ اللَّعُلَمُونَ أَنْكُمُ الْطَالِمُونَ وَاللَّعُونَ وَاللَّعُونَ اللَّعُلَمُونَ الْعُونَ أَعُلَيْ اللَّعُونَ اللَّ الْعُلَمُونَ مَعْنَا الللَّاللَّعُونَ اللَّعُونَ الْعُونَ الْعُونَ الْحُونَ الْحُونَ الْحُونَ الْحُونَ الْحُونَ الْعُونُ مَنْ الْعُنْعَالِ اللللَّالِيمَانِ عَلَى الْعُلَيْ الللهُ عَالَ الْحُونَ الْحُونَ الْحُونَ الْحُونَ مُولَاتُ الْعُولُ الْحُونَ مُعْتَقُولُ مَنْ أَنْهُ أُولُنُونَ الْحُولُ الْحُولُ الْحُونَ مُولَ الْحُولُ مُعْلَى الْحُولُ مُعْتُ الْحُولُ مُولَ الْحُولُ مُولُولُ الْحُولُ الْحُولُ مُنْعُ الْمُولُ مُولُولُ الْحُولُ مُولُ مُعْلَا الْحُولُ الْحُولُ الْحُولُ الْحُولُ مُولُ

The bond of Iman instills the longing for collective well-being, which overrides the selfish tendencies. The bond of Iman binds the believers as if they were one whole body, connected by blood vessels and nerves, such that the suffering of any of its parts causes restlessness and pain in the whole being. RasulAllah (saaw) said, إذ المُونَمِنِ الْمُوامِنِينَ فِي تَوَادِمِمْ وَتَوَاصُلِهِمْ مَمَثَلِ الْجَسَدِ الْوَاحِدِ، إذ المُعْفِدِينَ فَي تَوَادِمِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَوَاصُلِهِمْ مَمَثَلِ الْجَسَدِ الْفَاحِدِ، إذ المُونَمِنِينَ فِي تَوَادِمِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَوَاصُلِهِمْ مَمَثَلِ الْجَسَدِ الْوَاحِدِ، إذ الله مُعْضُ مَعْنَ مَعْدَى مَعْدى مَعْدى مَعْدَى مَعْدى مَعْدى مَعْدى مَعْدَى مَعْدى مُعْدى مَعْدى مَوْتَوَ مَعْدى مَعْذَى مَعْدى مُعْدى مُ

Caring for the Muslims means that the Muslim considers it a duty to respond to any Muslim's needs. RasuAllah (saaw) said, «الْمُسْئِمُ أَخُو الْمُسْئِمُ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْئِمُ» ("The Muslim is the brother of the Muslim, he is not unjust with him nor does he abandon him." He considers caring for Muslims a noble duty because it has the best of recompenses, the lifting of burdens by Allah (swt), on the Day of Resurrection, a day where every soul will be so terrified over its own fate, that it will not look to lift the burdens of others. RasuAllah (saaw) said, (مَنْ كُرْبَةُ مِنْ كُرْبَةُ مِنْ كُرْبَة مِنْ كُرْبَ يَوْمِ الْقَيَامَةِ، وَمَنْ يَسَرَّرَ عَلَى مُعْسِر، يَسَرَّ اللَّهُ عَلَيْه فِي الدَّلْتَيَا وَالْأَخْرَةِ، وَالْأَخْرَةِ مَنْ كُرْبَة مِنْ كُرْبَة مِنْ كُرْبَة مِنْ كُرْبَة مِنْ كُرْبَ يَوْمِ الْقَيَامَةِ، وَمَنْ يَسَرَّرَ عَلَى مُعْسِر، يَسَرَّ اللَّهُ عَلَيْه فِي الدَّلْتَيَا وَالْأَخْرَةِ، وَاللَّهُ عَلَيْه فِي الدَّلْتَيَا وَالْأَخْرَةِ مَنْ كُرْبَة مِنْ كُرْبَعُ وَعَنْ اللَهُ عَلَيْه فِي الدَّلْيَا وَالْأَخْرَةِ، وَاللَّهُ عَلَيْه فِي عَوْنِ اللَّهُ عَلَيْه فِي عَوْنِ أَيْعَادِهُ مَنْ كَرْبَة مِنْ كُرْبَة مِنْ كُرْبَعُونَ أَيْعَادَهُ وَمَا لَيْهُ عَلَيْهُ فِي عَوْنِ أَيْعَادَهُ مَنْ كَرْبَة مَنْ كُرْبَة مِنْ كُرْبَة مَنْ كُرْبَة فِي عَوْنِ أَيْعَادَ وَالْحُرْزَة وَالْحَرْزَة وَالْحَرْزَة وَنَا أَعْبَدُ فَي عَوْنِ أَيْعَادِ مُنْتُ مَنْ كُرُبُهُ اللَّهُ عَلْهُ كُرْبُونَ أَنْ كَلُنْهُ مَنْ كُرْبَة مِنْ كُرْبَة مِنْ كُرْبَة مِنْ كُرْبَة مِنْ كُرْبَة فِي عَوْنَ أَيْعَادَ مُعْرَضُ مُنْ كُرْبَة مِنْ كُرْبَة مَنْ كُرْبَة مِنْ ك

brother." [Muslim]

Caring for the Muslims means putting the needs of other Muslims before our own willingly, without hesitation, for RasulAllah (saaw) said, مَعَامُ فَأَجِيهُوهُ وَمَنْ دَعَامُمُ فَأَعُطُوهُ وَمَنْ دَعَامُمُ فَأَعُظُوهُ وَمَنْ دَعَامُمُ فَأَعْظُوهُ وَمَنْ دَعَامُمُ فَأَعْظُوهُ وَمَنْ دَعَامُ فَأَعْظُوهُ وَمَنْ مَعْرُواً أَنْكُمْ قَدْ كَافَأْتُمُوهُ هَأَنْ لَمَ تَجَدُوا مَا تُحَافُوهُ فَأَدُعُوا لَهُ حَتَى تَرَوُا أَنْكُمْ قَدْ كَافَأْتُمُوهُ هَأَنْ لَمَ تَجَدُوا مَا تُحَافُوهُ فَأَنْ لَمُ تَجَدُوا مَا تُحَافُوهُ فَانْ مُعَرُوفًا فَكَافُوهُ فَأَنْ لَمُ تَجَدُوا مَا تُحَافُوهُ فَالاء name, give some seeks protection in Allah's name, grant him protection; if anyone implores in Allah's name, give him something; if anyone gives you an invitation, accept it; and if anyone does you a kindness, recompense him; but if you have not the means to do so, pray for him until you feel that you have compensated him." [Abu Dawud] Indeed, caring for Muslims is of such importance that Islam even praised the one who just makes Dua for the Muslims. RasulAllah (saaw) said, هوالا المَكَانِعُمُ الْغَيْبِ قَالَتِ الْمَكَانِعُهُ آمَعِيْنَ وَلَكَ مِعْرُولا هوالا (saaw) said, هوالا مع المُعَيْبِ قَالَتِ الْمَكَانِعُهُ آمَعَانَ المَالاتِكَةُ أُمَ أَعْذُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ فَا مَعْدُولا اللهُ مُعَالا اللهُ اللهُ مُعَالا اللهُ مُعَالًا اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ مُعَالا اللهُ مُعَالا مُعَالا اللهُ مُعَالا اللهُ مُعَالا مُعَالا مُعَالا اللهُ اللهُ مُعَالا اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ مُعَالا مُعَالاً لهُ مُعَالاً لهُ مُعَالا مُعَالاً للمُعَالِي اللهُ مُعَالاً مُعَالاً مُعَالاً مُعَالاً لَعُنْ مُعَالاً اللهُ مُعَالاً اللهُ مُعَالاً مُعَالاً مُعَالاً مُعَالاً مُعَالاً مُعَالا مُعَالاً مُعَالاً مُعَالاً مُعَالاً مُعَالاً مُعَال

It is the desire to care for Muslims that gave rise to Islamic political leadership that is remembered through the centuries and throughout the world. The Muslim ruler, ruling by Islam, is truly mindful of his charge for RasulAllah (saaw) warned, قَلْنَهُمْ عَلَيْهُ, فَشَقَ عَلَيْهُ, فَشَقَ عَلَيْهُ, فَشَقَ عَلَيْهُ, فَاسْقَقُ عَلَيْهُ, فَاسْقَقُ عَلَيْهُ, فَاسْقَقُ عَلَيْهُ, فَاسْقَقُ عَلَيْهُم مَنْ وَلِي مِنْ أَمْرِ أَمَّتِي شَيْئَا, فَتَسَقَى عَلَيْهُ, فَاسْقَقُ عَلَيْهُم مَنْ وَلِي مِنْ أَمْر اللهُ مَنْ وَلِي مِنْ اللهُ مَنْ وَلِي مِنْ أَمْر اللهُ مَنْ وَلِي مِنْ أَمْر اللهُ مَنْ وَلِي مِنْ أَمْر اللهُ مُعَالِي مَعْلَيْهُ مَنْ وَلِي مِنْ اللهُ اللهُ وَعَلَي مَنْ مَاللهُ وَعَلَي مَنْ وَلِي مَعْلَي مَنْ وَلِي مِنْ أَمْر اللهُ مَعْلَي مَنْ وَلَي مَنْ وَلِي مِنْ وَلِي مَنْ وَلِي مَاللهُ مَنْ وَلِي مِنْ أَمْر وَلِي مَاللَهُ مَنْ وَلِي مِنْ اللّهُ مَاللَهُ مَنْ وَلِي مِنْ أَمْر وَلِي مَاللهُ وَاللَّهُ مَنْ وَلِي مَاللهُ وَاللهُ مَاللَهُ مَنْ وَلِي مِنْ أَمْر وَلِي مَالَة مَاللهُ مَنْ وَلِي مَاللهُ وَاللَّهُ مَاللهُ مَعْلَي مَالَ مَا مَا مَاللَهُ مَا مَالَ مَا مَا مَالَي مَا مَا مَا مَا مَا مَا مَا مَا مُؤْلُقُولُ مَا مُنْ مَا مُنْ مَا مُعَالَي مَا مُنْ مُوالِي مَا مُنْ مَا مُعَالًا مُنْ مَا مُوالِي مَا مُنْ مُنْ مُنْ مُنْ مُعْلَي مَا مُعْلَي مَا مُعْلَي مَا مُعْلَي مَا مُعَالَي مَا مُعَالَي مَا مُعَالَي مَا مُعَالَي مَا مُعَالَي مَا مُعَالَي مُعَالَي مَا مُعَالَي مَا مُعَالَي مَا مُعَالِي مَا مُعَالِي مَا مُعَالًا مُعَالَي مَا مُعَالَي مَا مُعَالَي مَا مُعَالًا مُعَالًا مُعَالَي مَا مُعَالَي مُعَالًا مَا مُعَالًا مُعَالَي مُعَالًا مُعَالَ مُعَالَي مُعَالًا مُعَالَي مُعَالًا مُعَالًا مُعَالُ مُعَالًا مُعَالُ مُعَالًا مُعَالُ مُعَالَي مُعَالًا مُعَالَ مُعَالَ مُعَالَ مُعَالُ مَا مُعَالَي مُعَالَي مُعَالًا مُعَالَ مُعَالَ مُعَالُ مُعَالَ مُعَالَعُ مُعَالَ مُعَالَ مُعَالُ مُعَالُ مُعَالُو مُعَالُ مُعَالَي مُعَالَ مُعَالَ مُ

It is the desire to care for Muslims that gave rise to a military leadership that that did not consider it a burden to respond to the cries of the oppressed. Allah (swt) said, فَوَ إِنِ اسْتَنَصَرُوكُمْ فِي مَعَيْكُمُ النَّصُرُ» (عَالَ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرَجَالِ وَالنَّسَتَاءِ وَالُولُدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ (Surah al-Anfaal 8:72]. Allah (swt) said, نَقُولُونَ النَّسَتَاءِ وَالُولُدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرَجَالِ وَالنَّسَتَاءِ وَالُولُدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ (Surah al-Anfaal 8:72]. Allah (swt) said, نَقُولُونَ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرَجَالِ وَالنَّسَتَاءِ وَالُولُدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ (Surah al-Anfaal 8:72]. Allah (swt) said, نَقُولُونَ اللَّذَانِ اللَّذِينَ يَقُولُونَ اللَّذِينَ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًا وَالنَّسَتَاءِ وَالْوَلَدَانِ اللَّذِينَ يَقُولُونَ (وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنْ الرَجَالِ وَالنَّسَتَاءِ وَالْوَلَدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ (Surah al-Anfaal 8:72]. Allah (swt) said, وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَاجْعَلْ لَذَا مِنْ لَذَاتُ مَعْذَي فَالْعَالِي اللَّذَاتِ اللَّذِينَ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ الللَّهُ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَاجْعَلْ اللَّا مِنْ الْعُنْتَ وَاجْعَلْ اللَّعَامِ وَاجْعَلْ لَعَا مِنْ الْعُنْ وَاجْعَانَ مَنْ أَنْ أَنْ مَنْ مَنْ مَنْ عَلَيْ وَاجْعَا وَ الْعَالِي وَالْعَالَي وَالْعَالَةُ مَنْ وَاجْعَانَ وَاجْعَانُ وَاجْعَا وَاجْعَالُهُ وَاجْعَانُ مَنْ وَاجْعَالُونَ فَا وَاجْعَانُ مَنْ مَنْ مَنْ فَيْ وَاجْعَانُ الْعَامِ وَالْحُنْ الْعُنْتَا وَالْعُنْ إِ

It is the desire to care for the Ummah which compelled Salahuddin to move from afar to liberate the Muslims of ash-Sham which was under the crusader occupation. Caring for the Ummah compelled Muhammad bin Qasim to move from afar to liberate the Muslims in the Indian Subcontinent from the tyranny of the Raja Dahir. Caring for the Ummah compelled Sultan Aurangzeb Alamgir to demolish the formidable empire of the ancestors of the Myanmar Buddhist mushrikeen regime, the mighty Rakhine marauders, in answer to the cries of the oppressed Muslims.

Alhamdulillah the desire for caring for Muslims is strong in the current generation of the Islamic Ummah. This is seen clearly in the care of the Muslims for the Muslims of Syria, Palestine, Occupied Kashmir and Burma. It is strong within the Ummah despite the selfish rulers that pour scorn on its pure collective disposition. It is strong and must be strengthened so as to quicken the few remaining steps before the people will finally have rulers that are truly like them. These steps include the advocates of the Khilafah gathering the people around them to mobilize for ruling by the Quran and the Sunnah. And as for the steps from the officers of the armed forces, they must grant the Nusrrah for the re-establishment of the Khilafah (Caliphate) on the Method of the Prophethood, so that they are finally mobilized in response to the cries of the oppressed Muslims.

Written for the Central Media Office of Hizb ut Tahrir by Musab Umair – Pakistan